

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1939. Št. 3.

Posamezna šte. 1 Din.

Pavel Slapar:

Ob smrti papeža Pija XI.

Govor pri žalni komemoraciji v gimnaziji.

Živimo v času, v katerem se vodilne osebnosti zelo poudarjajo. Današnji ljudje se na voditelje bolj navezujejo kakor v polpreteklem času. Voditelji so deležni časti in priznanja, kakor bi ga ljudje skoro ne smeli imeti. Prisvajajo si vpliv in oblast, ki jo človek prav za prav nima. Opažamo nekak kult voditeljskih osebnosti, ki že močno meji na pretiravanje. Cerkev takega kulta ne pozna in ne prizna. Če smo se danes zbrali k spominski svečanosti za pokojnim papežem Pijem XI., potem nimamo namena, da bi po vzgledu nekaterih poudarjali kult njegove voditeljske osebnosti. Papež služi le vzvišeni nalogi, da vodi cerkev, da predstavlja naslednika prvega poglavarja cerkve, da pooseblja vidnega namestnika Kristusovega na zemlji. Le radi tega, ker je ta služba tako velika in tako sveta, gre njegovi osebi čast in dostojanstvo. In ker je papež po svoji službi tako visoko postavljen, imamo tudi mi kot katoličani svoje posebno razmerje do njega. Današnja spominska svečanost je odsev tega razmerja. Ne človeška osebnost papeževa, ampak božja ustanova papeštva, kateri je pokojni Pij XI. posvetil svoje moči in sposobnosti, nam narekuje, da se njegovemu spominu primerno in dostojno oddolžimo.

Ob spominu na velikega pokojnika nam naše misli nehote plavajo v preteklost, kjer so temelji in početki njegove veličine in njegovega vzvišenega dostojanstva. Ustavljajo se v Palestini v dvatisočletni preteklosti. V majhnem obmorskem mestu je živel Jonov sin Simon. Priženil se je v nepomembno ribiško hišo v Kafarnaumu. Ta hiša, ribiška mreža, čoln in delavne roke, to je bila vsa njegova veljava. Prav gotovo bi zgodovina o njem ne vedela ničesar povedati, če bi mu ne bil klic iz božječloveških ust Kristusovih izpremenil poklica. „Hodi za menoj!“ mu je rekel Kristus in Simon je sledil njegovemu klicu. „Odslej se boš imenoval Peter, to je skala.“ In iz nepoznanega ribiča je postal Peter, ki ga pozna in priznava za prvega poglavarja cerkve danes družina vernikov, ki šteje 375 milijonov članov.

Bilo je v tretjem letu Kristusovega javnega dela. Blizu Cezareje Filipove se je spustil Kristus s svojimi učenci čisto v osebni razgovor. „Kaj pravijo ljudje o meni,“ jih je vprašal in nato povzame: „Kaj pa vi pravite, kdo sem?“ Pa mu odgovori Peter: „Ti si Kristus, Sin živega Boga.“ In nato Kristus: „Blagor ti Simon, Jonov sin, zakaj meso in kri ti tega nista razodela, ampak moj oče, ki je v nebesih. Pa tudi jaz tebi povem: Ti si Peter (Skala) in na to skalo bom sezidal svojo cerkev in peklenska vrata je ne bodo premagala. In dal ti bom ključne nebeskega kraljestva; in karkoli boš zavezal na zemlji, bo zavezano v nebesih, in karkoli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih.“ (Mat. 16, 13—19). To so besede iz božječloveških ust. Njihovo pomembnost je Peter pač slutil, v vsej veličini se je gotovo ni zavedal. To so besede, katerih zgodovinsko pomembnost danes mi bolje umevamo, kakor jo je mogel čutiti Peter. Te besede so velik in vseobsežen ustmen dekret, ki odtehtajo vse pisane dekrete. Po njih je postal Peter vrhovni učitelj, duhovnik in vladar kristjanov. Po njih mu je bila dana oblast nad dušami, kakršne nima noben vladar tega sveta; oblast, ki posega globoko v notranjost duš, kamor ne seže nobena posvetna oblast; oblast, ki sega daleč po vsem svetu, kakor ne seže nobena posvetna oblast. Na tem ustmenem dekretu stoji dostojanstvo papeštva. Radi božječloveške avtoritete Kristusove ima ta ustmen dekret največjo veljavo.

Vsaka ustanova na svetu mora imeti primerno določeno. Treba ji je dati poročstvo njenega obstoja. Svet daje poročstvo svojim ustanovam s tem, da jih podpre z materialnimi sredstvi in z fizično silo. Na tem dvojnem se gradi oblast in veljava. Kristus ni dal Petru prav nič od tega poročstva. Dal mu je edino poročstvo z besedami: „Jaz sem z vami vse dni do konca sveta.“ (Mt. 28, 20). „Peklenska vrata cerkve ne bodo premagala.“ „Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle.“ (Lk 21, 33). S temi besedami se je po Kristusovem vnebohodu Peter izročil svojemu poklicu in svoji službi. Nič rožnat ni bil njegov položaj. V lastni domovini kmalu ni imel več obstanka. Rojaki so hoteli prej njegovo smrt kakor veljavo. In Peter se ni izselil iz domovine kot pregnan suveren, ampak kot nepriznan misijonar, ki je s popotno palico in

skromnimi sredstvi iskal prijaznejšega bivališča. Dobil ga je začasno v Mali Aziji v Antiohiji, kmalu nato pa v središču tedanjega sveta v Rimu. Ubožni in neizobraženi ljudje so se zbirali okrog njega. Nič ni spominjalo na svetovno pomembnost njegove službe. Toda v teh ljudeh okrog Petra in v njem samem je bila božja moč. Z njimi je bilo poročstvo Kristusovih besedi. V njih je bila božja svetost posvečujoče milosti, ki je bila zaslužena z dragoceno krvjo Kristusovo na križu. Zato se ni dala izbrisati s sveta. Kristjani so kljub preganjanju živeli, se širili, dobivali vpliv in preoblikovali obličje zemlje. Peter tedaj pač ni slutil, da bodo 300 let umirali njegovi verniki mučeniške smrti, da bo papež za papežem skozi 300 let moral umreti nasilne smrti. Še manj pa je slutil triumf, ki ga bodo doživeli njegovi nasledniki po izvojevanem boju, ko se bo oficijelni Rim vdal in jih priznal. Gotovo si ni predstavljal moči in veljave, ki jo bodo uživali njegovi nasledniki v času, ko bo šla v zaton slava in oblast rimskih cesarjev, ko bo rimski papež edini varuh in zaščitnik tistega ponosnega Rima, ki je Petra sovražil in preganjal do smrti na križu.

Tako čudovito so začele živeti besede Kristusovega ustmenega dekreta. Njihovo zgodovinsko tehtnost so nasledniki Petrovi čim dalje bolj občutili. Vedno globlje brazde so rezale Kristusove besede v zgodovino človeštva. Vedno več narodov se je zbiralo okrog duhovne oblasti Petrovega naslednika. Po njegovem nauku, po njegovi duhovniški in vladarski oblasti se je izoblikovalo novo občestvo narodov s krščansko kulturo, v kateri je živela krščanska znanost in umetnost in vso to kulturo je ožarjal s svojim sijem duhovni poglavar novega občestva, suveren, ki mu po moči in ugledu ni bil podoben noben suveren posvetne oblasti. Pač si papež srednjega veka v tem položaju, kakor ga je zavzemal na pr. Gregor VII. na koncu 11. stoletja ali Inocent III. v začetku XIII. stoletja, ni predstavljal, da bo ta sad stoletnih trudov in naporov tako kmalu strohnel in da bo propadlo vse, kar je na svetni moči in veljavi zgrajenega. Prav res! Kmalu so morali Petrovi nasledniki nastopiti pot ponižanja in zapuščenosti. Vse, kar je bilo posvetnega in človeškega na sijaju papeževe oblasti, je propadlo. Ostale so le besede Kristusovega ustmenega dekreta, a te so začele dobivati novo, čisto drugačno obliko. Narodni so odpadali v protestantizem, npravnost si je iskala nedovoljene svobode, znanost in umetnost nista hoteli več temeljiti v božjih vzorih, posvetna oblast je zapuščala duhovno nadnaravno oporo in se postavljala na svoje čisto človeške temelje. Novi vek so začeli voditi različni „izmi“ kratkotrajnega obstanka. Papež se je kot suveren moral umakniti na najmanjši teritorij, a je po ugledu postal vendar-le največji monarh svojih vernikov, katerih domovina ni samo Evropa, ampak kontinenti vsega sveta. Kljub majhnosti, ki jo predstavlja papeževa neodvisna državnica, je na tej neznatni površini 57 zastopnikov iz raznih držav sveta. To je pač dokaz papeževega ugleda, ki ne temelji v mate-

rialnih sredstvih in fizični sili, ampak temelji v duhovni nadnaravni pomembnosti papeževe službe. Kot tak je papež najmočnejši in najuglednejši glasnik verskih in npravnih resnic, brez katerih človeško življenje ne more imeti cene. Teh resnic ne more utajiti človeška družba, če noče zapasti brezmejnemu barbarstvu, pa naj gre pri tem za resnice, ki morajo dobiti veljavo v vzgoji, v zvezi med možem in ženo, v razmerju do narodnosti ali končno čisto posvetnem gospodarstvu, ki ga morajo tudi oživljati in voditi božje in naravne resnice.

Papež pa ni samo glasnik večnih in neizpremenljivih resnic. Po svojem neutraljivem klicanju in opozarjanju je postal tudi varuh otrok po neštevilnih družinah vsega sveta, zaščitnik človeka dostojnega življenja vseh poročenih mož in žena, zaščitnik pred brezobzirnim in poganskim nacionalizmom in njegovim duhovnim sorodnikom internacionalnim komunizmom. Zaradi tega in takega položaja je moral postati papež neutrudljiv klicar vsem duhovnikom in krščanskim laikom. V njegovem klicu je opomin, da je v nevarnosti najsvetejše človeško dostojanstvo in najdražja človeška osebna svoboda, vrednote, brez katerih se ne dá živeti človeka vredno življenje. Zato jih je treba braniti brez ozira na simpatije in antipatije. Pač si Judje niso nikdar mislili, da bo prav papež najuglednejši zagovornik njihovih človeških in osebnih pravic, da bodo papežu kot najvplivnejšemu zaščitniku njihovega nedotakljivega človeškega dostojanstva dolžni hvalo. In izkazali so mu jo, ko je veliki rabin, predstojnik judovske sinagoge v Jeruzalemu odposlal žalno brzojavko ob smrti papeža Pija XI.

Ko smo danes zbrani pri žalni komemoraciji, tedaj se vrste mimo naših duhovnih oči vsi klici in opomini, ki jih je izrekel pokojni veliki papež v svoji veliki in sveti službi. Spominjamo se, da je neprestano imel v mislih nevarnosti, ki nas vse obdajajo in da je v teh mislih vela nadnaravna ljubezen do naših vseh, ki nam je bil cerkveni poglavar. Spominjamo se tega in mu hočemo za to ostati hvaležni.

Na misel nam prihaja pri tem tudi nerazumevanje in nehvaležnost, ki so jo mnogi pokazali do njegovega dela. Na velike vodnike padajo vedno klevete majhnih. Nekaj od Kristusove usode mora nositi vsak papež. Tudi Kristus je bil samo dobro mislečim in dobro hotečim luč in vstajenje, drugim pa je bil v padeč in znamenje, kateremu se nasprotuje. Velik delež te usode je moral vzeti nase tudi pokojni papež Pij XI.

Mi pa hočemo biti in smo krščanska katoliška mladina, ki je klevete ne morejo zastupati. Mi vsi smo po eni veri, enem upanju in ljubezni, po enem krstu in sveti pokorščini povezani s cerkvenim poglavarjem v veliko, nadnarodno božjo družino, ki poleg ciljev na tem svetu neutrudno hoče iskati tudi svoj zadnji smoter večnega zveličanja in življenja. Mi hočemo biti v osebni življenju npravno plemeniti, v družbi, narodu in državi zvesti čuvarji temeljnih osnov obstoja.

bodočnosti in sreče. Vemo, da moremo vse to biti edino-le po življenju iz nadnaravnega krščanstva, ki mu je učitelj, duhovnik in vladar namestnik Kristusov na zemlji sv. oče ali papež.

Žalujemo ob smrti zadnjega velikega predstavnika papeževe oblasti, a prav tako s trdno vero zremo v bodočnost. Zvesti in neomajno vdani vrhovnemu cerkvenemu poglavarju čutimo samozavest, ki se hrani iz besed Kristusovega ustmenega dekreta in ki storijo, da:

ko na svetu vse propada,
neminljivo eden vlada.

Iz delovanja Vincencijeve družbe v letu 1938.

Dne 12. februarja je bil v Marijanišču redni letni občni zbor Vincencijeve družbe v Kranju. Občni zbor je pokazal, da je bilo v preteklem letu mnogo dela in da je Vincencijeva družba pomagala mnogim siromakom. V naslednjem naj navedemo le nekaj iz tajniškega in blagajniškega poročila na občnem zboru, ker za celotno poročilo manjka prostora.

Kakor je razvidno iz sejnih zapisnikov je priredila Vincencijeva družba dve glavni obdaritvi svojih revežev in sicer v veliki noči in za sv. Miklavža.

Poleg otrok iz Marijanišča je bilo za veliko noč obdarovanih 171 revežev. Razdelilo se jim je: 190 kg mesa, 120 kg slanine, 555 kg bele moke, 25 kg sladkorja in še nekaj drugih jestvin, dalje 3 predpasnike, 1 obleko, 1 srajčko, 1 par čevljev ter 190 din gotovine. Stroški te obdaritve so znesli 6.494.— din. Nabralo se je: 6620.50 din in 98 jajc, 58 kg fižola, 27 kg kaše, 7 kg ajdove moke, 14 kg riža, 105 kg bele moke 10 parov nogavic in 2 predpasnika.

19. oktobra 1938 je bilo razdeljenih 60 siromakom 7000 komadov razžaganih polen in 11. januarja 1939 še 15 siromakom 1625 polen.

Nabava drv je veljala 2.665.50 din, voznja s postaje 219.54 din, razžaganje 229 din, skupaj 3.111.84 din.

Odbornice so nabrale po okoliških vaseh 600 kg krompirja, 42 kg kaše, 12 kg fižola, 14 kg ješprenja in 14 kg riža. Ta živila so bila razdeljena 11. novembra 1938, 38 siromakom.

Miklavževa obdaritev je bila 9. decembra 1938.

Obdarovanih je bilo 181 revežev. Stroški te obdaritve so znesli 12.066.— din, pri čemer pa ni všteta vrednost podarjenega blaga. (Podrobno poročilo o tej obdaritvi je bilo objavljeno v št. številki Kranjskega zvona za leto 1939.)

Po Miklavževi obdaritvi smo prejeli še 85 kg bele moke. Ta je bila razdeljena 15 siromakom, oziraje se na nujnost njihovih potreb.

Revnim prvoobhajancem je odbor oskrbel obleko, perilo in obutev v znesku 697.— din.

Redno mesečno podporo je prejemale v denarju 8 oseb skupni znesek 2.190.— din.

Izrednih podpor v denarju je bilo izplačanih 21 osebam 990.— din. Mleko se je plačevalo 3 osebam za znesek 590.— din.

Podpore v živilih in obleki so bile naklonjene 49 osebam v skupnem znesku 2.702.50 din.

Večja denarna nakazila naših dobrotnikov smo porabili v kritje dolga za prezidavo Marijanišča, kjer se je posrečilo dolg zmanjšati na 32.095.50 din.

IZ POROČIL BLAGAJNICE:

DOHODKI:

Vloge v hranilnici glasom knjižice 1. I. 1938	din	25.590.—
Denarja v ročni blagajni 1. I. 1938	din	596.25
30. junija polletne obresti Hranilnice in posojil.	din	158.69

1. avgusta vplačilo v Hranilnico in posojilnico	din	5.500.—
5. novembra vplačilo v Hranilnico in posojilnico	din	2.500.—
30. decembra polletne obresti	din	58.54
Dar A. K.	din	8.000.—
Članarina nabrana v letu 1938	din	4.806.—
Na pole za „Velikonočno obdarovanje“	din	6.620.50
Na pole za „Miklavžovo obdarovanje“	din	7.296.70
Razne trrdke za „Miklavžovo obdarovanje“	din	1.400.—
Mestna občina darovala	din	2.500.—
V spomin umrlega g. Storza — Jugočeška	din	1.000.—
Razni v spomin ali mesto venca umrlim	din	1.274.—
Darovalci manjših zneskov	din	700.—
Zapuščina po umrli gdč. učiteljici Jeli Zupančič	din	500.—
V spomin po umrli ge. Logar — dar. njeni otroci	din	500.—
G. Zabret, Britof mesto venca umrli ge. Logarjevi	din	500.—
Gospa Hamova	din	560.—
G. N. N.	din	550.—
Obresti od vloge v Jadranski pod. banki	din	402.—
Koža od krave	din	407.—

din 68.499.48

Vloga v hranilnici in posojilnici 31. decembra 1938 din 1.560.—

Skupaj din 70.059.48

IZDATKI:

Dvig iz Hranilnice in posojilnice v Mestno hranilnico na dolg Marijanišča	din	25.000.—
Na dolg v Mestno hranilnico za dolg Marijanišča	din	8.000.—
2. septembra dvig iz Hranilnice in posojilnice	din	2.000.—
24. septembra dvig iz Hranilnice in posojilnice	din	1.000.—
9. decembra dvig iz Hranilnice in posojilnice	din	2.000.—
Manip. stroški Hranilnice in posojilnice	din	27.14
Stroški za Velikonočno obdarovanje	din	6.494.—
Stroški za Miklavžovo obdarovanje	din	12.066.—
Redne mesečne podpore v denarju	din	2.190.—
Izredne mesečne podpore v denarju	din	990.—
Plačana krava	din	2.350.—
Plačana drva	din	2.665.50
Voznja drv iz postaje	din	219.54
Zaganje drv in delavcema	din	229.—
Plačano mleko	din	590.—
Za prvoobhajance	din	697.—
V blagajno Vincencijevih nakaznic	din	550.—
Za mletev koruze v letu 1937-38	din	572.—
Pisarniški stroški	din	502.—
Razni plačani računi za živila, obleko i. dr.	din	5.012.50
Nabiralki članarine	din	200.—

Skupaj din 70.712.48

Izdatki . . . . . din 70.712.48

Dohodki . . . . . din 70.059.48

Primanjkljaj . . . . . din 655.—

Imovina v Hran. in pos. vloga 31. dec. 1938 din 1.560.—

Primanjkljaj . . . . . din 655.—

Imovina 31. decembra 1938 . . . . . din 907.—

O PROMETU ZNAMK:

Vse leto se je razpečalo 8.708 kom. nakaznic. Torej je bilo prometa za **din 2.252.** . Promet pri nakaznicah je padel od lanskega leta za **din 2.461.—**. Vzrok je v tem, ker se trgovci mesečno odkupijo z določenim zneskom pri trg. gremiju in zato za iste nakaznice ne pridejo več v poštev.

Da smo mogli v tako velikem obsegu in tolikim siromakom pomagati v njihovi bedi, se moramo pač v prvi vrsti zahvaliti plemenitim dobrotnikom, ki so nam s svojimi darovi bodisi v denarju ali blagu nudili svojo pomoč. Velika je bila požrtvovalnost in nesebična ljubezen odbornic, ki se je pokazala zlasti pri ogromnem delu naših glavnih obdaritvah. Dobrotljivi Bog je videl našo dobro voljo in blagoslovil naše delo.

Župnija Kranj

OZNANILA ZA MAREC:

3. Prvi petek v mesecu, ob 6. sv. maša pred izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom.
5. Druga nedelja v postu ali kvatrna nedelja. Prva nedelja v mesecu. Mesečno sv. obhajilo za može in fante.
12. Tretja nedelja v postu, shod za žensko Marijino družbo v rožnovenski cerkvi.
16. V četrtek se prične tridnevica v čast sv. Jožefu. Vsak večer bodo ob poli 8. uri v župni cerkvi litanije v čast sv. Jožefu.
18. V soboto, soseskina sveta maša ob 7. uri na Hujah.
19. Četrta nedelja v postu in praznik sv. Jožefa. V župni cerkvi sv. maše kakor ob nedeljah, ob 10. sv. maša tudi na Hujah. Popoldne ob poli 3. uri so v župni cerkvi litanije sv. Jožefa. Ob 3. uri pa na Hujah pete litanije Matere božje.
25. Sobota, nezapovedan praznik Marijinega oznanjenja, sv. maša v župni cerkvi kakor ob nedeljah. Popoldne ob poli 5. uri postni govor.
26. Tiha nedelja, služba božja po navadi.
31. Praznik Zalostne Matere božje. Postni govori so vsako nedeljo ob poli 5. uri v župni cerkvi. Na praznik sv. Jožefa, ki je letos na nedeljo, postni govor odpade, bo pa zato na praznik Marijinega oznanjenja.

POROČENI PARI:

- Kranjc Vladimir, trgovec in Baš Justina, poročena 12. febr. Oblek Fran, čevljar in Omahen Rozalija, poročena 12. febr. Simenko Rudolf, čevljar in Kramar Anica, poročena 12. febr. Nosan Alojzij, delavec in Brodar Ana, poročena 12. februar. Štirn Gvido, slaščičar in Žagar Marija, poročena 12. febr. Novak Marijan, delavec in Grašič Marijana, poročena 12. II. Konec Anton, posestnik in Podobnik Milka, poročena 12. febr. Kern Ivan, delavec in Faladore Ivana, poročena 12. febr. Pelko Ivan, čevljar in Gasser Neža, poročena 12. febr. Langus Peter, delavec in Mohorič Katarina, poročena 19. II. Rogač Ivan, knjigovez in Vrečar Marija, poročena 18. II. Milsimer Jožef, obratni manipulant in Izgovšek Amalija, poročena 11. februarja v Ljubljani.
- Zupanec Mihael, delavec in Dečman Leopolda, poročena 26. februarja.

MRLIŠKA KRONIKA:

- Viharnik Marija roj. Kern, posestnika žena, rojena 29. 9. 1892., umrla na Primskovem 21, dne 16. februarja 1939.
- Ješe Ivan zak. sin delavca Franceta, rojen 20. V. 1938, na umrl na Primskovem 49, dne 19. februarja 1939.
- Komar Terezija roj. Hossner, žena vojnega pogrešanca Antona, roj. 1. VI. 1887., umrla na Primskovem 94, dne 19. febr.
- Kruh Ivan, sodni služitelj v pokoju, rojen 19. VI. 1856, umrl v Kranju, Prešernova ul. 18, dne 25. februarja 1939.

Primskovo

OZNANILA ZA MAREC:

3. Prvi petek v mesecu. Sv. maša pred izpostavljenim sv. R. T. ob poli 7. uri.
5. Druga postna nedelja. Sv. maša ob 7. uri. Skupno sv. obhajilo mož in fantov. Popoldne ob 2. uri ura molitve, križev pot in litanije.
12. Tretja postna nedelja. Sv. maša ob 9. uri. Popoldne ob 2. uri križev pot in litanije.
19. Četrta nedelja v postu. Sv. maša ob 9. uri. Popoldne ob 2. uri križev pot in litanije.
25. Nezapovedan praznik Oznanjenja M. D. Sv. maša ob 9. uri. Popoldne Križev pot in litanije.

26. Tiha nedelja Sv. maša ob 9. uri. Popoldne Križev pot in litanije.

31. Marija 7 žalosti. Sv. maša ob poli 7. uri.

Župnija Šmartin pri Kranju

OZNANILA ZA MAREC:

2. Zvečer ob poli 7. uri molitvena ura pred prvim petkom.
3. Sv. maša pri oltarju Srca Jezusovega z blagoslovom.
5. Druga postna nedelja, kvaterna. Božja služba ob 6., 8. in poli 10. uri. Ob poli 10. uri z blagoslovom.
12. Tretja postna nedelja. Božja služba po navadi.
19. Četrta postna nedelja, praznik sv. Jožefa. Služba božja po navadi. Ob poli 10. uri z blagoslovom.
- 16., 17. in 18. tridnevica v čast sv. Jožefu.
- Vse tri dni se po sv. maši izpostavi sv. R. T. in se odmoli molitev v čast sv. Jožefu.
25. Oznanjenje M. B. Služba božja ob 6., 8. in poli 10. uri.
26. Tiha nedelja. Božja služba ob 6., 8. in poli 10. uri.
31. Spomin Matere božje 7 žalosti.

POROČENI PARI:

- Meglič Franc, mizarski pomočnik iz Loma pri Trziču in Valentina Meglič iz Loma, poročena 4. februarja.
- Arhar Vincenc, delavec iz Zg. Bitnja in Franciška Potočnik, tov. delavka iz St. Lenarta nad Škofjo Loko, poročena 12. febr.
- Oberč Janez, tovarniški delavec in Zofija Blatnik, tovarniška delavka, oba iz Škocjana pri Mokronogu, poročena 12. febr.
- Obed Ferdinand, delavec iz Stare Oselice in Ivana Meglič, tovarniška delavka iz Loma pri Trziču, poročena 12. februarja.
- Bruna Jozef, tovarniški uradnik stanujoč na Gor. Savi in Božena Ottahal, uradnica, oba iz Držkova na Češkem, poročena 15. februarja.
- Kozjek Karl, krojaški pomočnik na Klancu in Marija Groselj, dežnikarca iz Stražišča, poročena 19. februarja.
- Franc Končen, tovarniški delavec iz Starega Dvora pri Loki in Franciška Dimce, tovarniška delavka iz Loke pri Mengšu, poročena 19. februarja.
- Berčič Rudolf, krznarski mojster v Kranju in Breclj Guecina, zasebna uradnica roj. v Pulju, poročena v Ljubljani.
- Dagarin Lovro, delavec iz Drulovke in Vida Kastelic, tovarniška delavka iz Krke pri Slični, poročena 19. februarja.
- Bajželj Peter, tovarniški delavec iz Stražišča in Marija Vilfan, tovarniška delavka v Zg. Bitnju, poročena 19. febr.
- Derlich Urhan, čevljar v Stražišču in Franciška Kuhar, tovarniška delavka iz Doba, poročena 19. februarja.
- Rajgelj Filip, posestnika sin iz Orehka in Stanislava Kočar, tovarniška delavka iz Gameljnov, poročena 19. februarja.
- Špehar Jožef, tovarniški delavec iz Stražišča in Katarina Majetič, tovarniška delavka, oba iz Vinice pri Črnomlju.

MRLIŠKA KRONIKA:

- Zirovnik Jakob, vdovec, hišar v Stražišču, star 61 let, umrl 5. februarja.
- Janša Franciška roj. Jalen, posestnika žena na Gorenji Savi, stara 54 let, umrla 19. februarja.
- Dolenc Jožef, posestnik, vdovec v Zg. Bitnju, star 81 let, umrl 24. februarja.
- Bitenc Marijan, tov. delavca sin, star 18 mesecev, umrl 28. II.

Razno

S prvim marcem nastopi službo novi kranjski kaplan g. Rafael Fabiani, ki je dosedaj služboval tri leta in pol v Sodražici pri Ribnici. Začasno bo opravljal prvo sveto mašo ob nedeljah in bo spovedoval v spovednici g. dekana.